

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 31. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 4. juli 2008
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Svend Auken (S) formand, Michael Aastrup Jensen (V), Morten Messerschmidt (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S), Benny Engelbrecht (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Pia Olsen Dyhr (SF), Bente Dahl (RV), Bjarne Laustsen (S), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: Fødevareminister Eva Kjer Hansen

Punkt 1. Samråd med fødevareministeren vedr. samrådsspørgsmål L om, hvordan regeringen vil arbejde for et dansk forbud mod azofarvestoffer

EUU alm. del (072) – samrådsspørgsmål L (vedlagt)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan regeringen vil arbejde for et dansk forbud mod azofarvestoffer i forlængelse af Folketingets Fødevareudvalgs beretning (jf. FLF alm. del – bilag 318)? Og vil ministeren i den forbindelse fremlægge en konkret plan for at rejse sagen i EU med henblik på helt at forbyde brugen af azofarvestoffer i hele EU og herunder redegøre for, om det bliver nødvendigt at anvende forsigtighedsprincippet eller miljøgarantien, ligesom Danmark har gjort i forbindelse med forbud mod brug af nitrit i fødevarer?”

Fødevareministeren: Jeg skal dels redegøre for, hvorledes regeringen vil arbejde for et nationalt forbud, dels redegøre for, hvorledes jeg vil fremlægge en konkret plan for at rejse sagen i EU med henblik på at forbyde azofarvestoffer i hele EU, og endelig ønsker udvalget, at jeg skal redegøre for, om det bliver nødvendigt at anvende forsigtighedsprincippet eller miljøgarantien. Det redegør jeg meget gerne for, for som det er udvalget bekendt, vil jeg være den første til at kræve et forbud mod azofarvestoffer, hvis der ellers er belæg for, at der er risiko forbundet med dem.

Vi har jo drøftet problemstillingen vedrørende azofarvestoffer i udvalget her den 16. maj 2008 i forbindelse med drøftelse af forslag om fødevarerforbedringsmidler – det vi kalder for 4-pakken – idet Europa-Parlamentet havde stillet et ændringsforslag, der betyder, at azofarvestoffer skal mærkes i forhold til hyperaktivitet og også i forhold til allergi. Det var det, vi diskuterede i maj måned.

Den 17. juni 2008 har jeg besvaret udvalgets spørgsmål 1 til rådsmødet af 19. maj 2008 vedrørende udfaldet af ekspertmødet om azofarvestoffer samt den såkaldte Southampton undersøgelse.

Det er sådan, at vi fra dansk side har været i front omkring azofarvestoffer hele vejen igennem, og på dansk foranledning blev der den 16. maj afholdt et ekspertmøde, hvor problemstillingen omkring Southampton undersøgelsen og EF-

SA's vurdering af undersøgelsen blev drøftet. Flere lande – herunder som bekendt Danmark – anmodede om, at revurderingen af azofarvestoffer blev fremskyndet. Kommissionen oplyste hertil, at man forventer, at EFSA's revurdering af azofarvestoffer er tilendebragt i slutningen af 2008. Samtidig blev der gjort opmærksom på, at en fremskyndelse ikke ville være realistisk.

Flertallet af medlemsstater gav på det møde klart udtryk for, at der ikke er videnskabeligt belæg for at forbyde azofarvestoffer, men der tegnede sig i stedet et flertal for en mærkningsløsning i forhold til hyperaktivitet. Denne løsning har formandskabet, Kommissionen og Europa-Parlamentet netop forhandlet på plads i forbindelse med kompromiset om den før omtalte 4-pakke.

Produkter, som indeholder ét eller flere af de nævnte azofarvestoffer, vil skulle mærkes med stoffets navn eller E-nummer efterfulgt af: "may have an adverse effect on activity and attention in children". Det er bevidst, jeg citerer det på engelsk, idet der endnu ikke foreligger en officiel oversættelse til dansk af formuleringen.

Som sagt: Viser revurderingen af farvestofferne, at der er en sundhedsmæssig risiko forbundet med dem, så vil jeg være den første til at kræve stofferne forbudt. Jeg vil også understrege, at hvis der var mulighed for at anvende beskyttelsesklausulen eller miljøgarantien til at indføre et nationalt forbud, så ville jeg gøre det med det samme.

Vi har i Danmark en meget lang tradition for, at anvendelsen af tilsætningsstoffer, herunder farvestoffer, til fødevarer skal være begrundet i et teknologisk behov, og de skal være sundhedsmæssigt acceptable på baggrund af en risikovurdering.

Det har bl.a. betydet, at vi i Danmark fastholder lavere grænser for nitrit i visse kødprodukter – netop ud fra en videnskabelig vurdering, der påpeger sundhedsmæssige risici ved for høje mængder. Det samme gør sig gældende for f.eks. transfedtsyrer, hvor Danmark som eneste land har regler på baggrund af en risikovurdering, foretaget af danske videnskabsfolk. Denne risikovurdering er også accepteret af Kommissionen.

Hvis man skulle anvende forsigtighedsprincippet, så ville det skulle ske gennem en benyttelse af den såkaldte beskyttelsesklausul i det eksisterende rammedirektiv for tilsætningsstoffer.

Kommissionen udtalte på ekspertgruppemødet den 16. maj, at der efter Kommissionens opfattelse ikke på nuværende tidspunkt er videnskabeligt belæg for at indføre et forbud mod azofarvestoffer. Det var flertallet af medlemsstater enige i.

Hvis Danmark ved anvendelse af beskyttelsesklausulen indfører et nationalt forbud, skal vi straks underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater, samtidig med at vi skal fremlægge den videnskabelige dokumentation, som begrundet forbudet. Her er situationen den, at vi fra dansk side endnu ikke er i besiddelse af den dokumentation, som ville kunne give det videnskabeligt belæg for et forbud.

Med hensyn til traktatens miljøgaranti gælder, at den kan bruges på fødevarerområdet, hvis det handler om at opretholde allerede eksisterende lovgivning – og det videnskabelige grundlag i øvrigt er i orden.

For nitrats vedkommende var der netop tale om påberåbelse af miljøgarantien til at kunne opretholde allerede eksisterende lovgivning, og der var derfor tale om en helt anden situation end denne.

Når det drejer sig om indførelse af ny national lovgivning på et allerede harmoniseret område, kan traktatens miljøgaranti alene påberåbes på miljøområdet eller på arbejdsmiljøområdet. På fødevareområdet er der i stedet beskyttelsesklausuler i de enkelte direktiver, som man skal tage i anvendelse – f.eks. i tilsætningsstoffdirektivet.

For en sikkerheds skyld har jeg rejst spørgsmålet om anvendelse af beskyttelsesklausulen eller miljøgarantien i juridisk specialudvalg. Juridisk specialudvalg har erklæret sig enige i, at der ikke lovligt vil kunne indføres et nationalt forbud mod azofarvestoffer, hverken i medfør af miljøgarantien eller i medfør af beskyttelsesklausulen i tilsætningsstoffdirektivet.

Men jeg arbejder ufortrødent videre for at finde et resultat og for at nå frem til en afklaring af, om der eventuelt er risiko forbundet med brugen af azofarvestoffer.

Et egentligt forbud skal som bekendt besluttes på EU-niveau, i og med at lovgivningen på tilsætningsstoffområdet er fuldt harmoniseret. Så det, det gælder om, er at få fremskaffet det fornødne videnskabelige grundlag for et forbud. Derfor har jeg en række initiativer. Der er dels nogle initiativer, der er taget, dels nogle initiativer, jeg vil tage. Som bekendt er det Danmark, der har været i front og sørget for, at vi fik denne drøftelse blandt eksperterne den 16. maj. Vi har nu fået oplyst, at der kommer en revurdering af azofarvestofferne inden udgangen af 2008. Det vil sige, vi får en afklaring om 4-5 måneder. Jeg vil nu tage fat i den ansvarlige kommissær for området og bede hende om at bekræfte, at revurderingen vil foreligge inden udgangen af 2008. Det er for at understrege, at vi har altså et ønske om en hurtig afklaring på dette område. Her synes jeg, det er vigtigt, at kommissæren bekræfter, at det også vil ske i løbet af de kommende måneder.

Jeg holder en meget tæt kontakt til mine kolleger på området. Vi drøfter landene imellem: Hvad er det for nogle initiativer, der bliver drøftet i de forskellige lande? Jeg kan oplyse, at der er ikke nogen af de andre medlemslande, der har taget initiativ til et nationalt forbud, men de fleste er gået aktivt ind i drøftelsen om mærkning for at finde en kompromisløsning. Især holder jeg tæt kontakt til min britiske kollega for at sikre, at vi hele tiden er på forkant med, hvad der måtte blive taget af initiativer i Storbritannien. Men som sagt: Heller ikke dér er der et initiativ gående ud på et nationalt forbud.

Der er som bekendt opnået enighed om en mærkningsløsning. Som jeg også gjorde udvalget opmærksom på under drøftelsen sidst i maj måned, er det noget, vi har støttet fra dansk side.

Endelig vil jeg nævne, at jeg vil forelå kommissæren, at der eventuelt i EU-sammenhæng laves en egentlig undersøgelse af: Hvad er risikoen forbundet med azofarvestoffer? Jeg vil konkret foreslå, at hvis der i forbindelse med denne revurdering af azofarvestofferne, hvor man jo inddrager al den nyeste viden, der måtte være på området, ikke skabes klarhed, så mener jeg, at Kommissionen må

igangsætte et nyt studium, der så kan give os en endelig vished for, om der er en risiko forbundet med disse farvestoffer eller ej.

De to ting vedrørende kommissæren prøver jeg at få et møde i stand med kommissæren omkring i forbindelse med rådsmødet den 15. juli. Jeg vil også forfatte et brev til kommissæren og som sagt bede hende om at bekræfte, at revurderingen foreligger inden udgangen af året, og opfordre til, at hvis ikke den revurdering skaber klarhed, så får vi lavet et egentligt EU-studium på området. Jeg vil sørge for, at en kopi af dette brev bliver sendt til mine ministerkolleger – igen for at vi opdaterer hinanden på, hvad der egentlig er de politiske ønsker. På den måde vil jeg understrege, at vi fra dansk side simpelt hen synes, vi skal videre med denne sag.

Det er alle initiativerne, hr. formand, og situationen som den foreligger nu.

Formanden takkede fødevareministeren for den meget grundige besvarelse.

Pia Olsen Dyhr syntes, det var godt, at fødevareministeren havde en plan for, hvordan vi skulle informere Europa-Parlamentet om, at Danmark synes, der skal ske noget i forhold til azofarvestoffer. Det virkede, som om fødevareministeren var kommet længere frem i skoene, end hun havde været før, hvilket hun ville rose hende for.

Pia Olsen Dyhr rejste spørgsmålet, hvad revurderingen skal indeholde, og spurgte, om der er noget nyt. Hun pegede på, at der siden 1970'erne er lavet 30 undersøgelser, og de 18 undersøgelser, der er lavet siden 1988, som omfatter mere end 35 børn, viser, at der er videnskabeligt grundlag for at sige, at azofarvestoffer og hyperaktivitet hænger sammen. Det er EFSA's vurdering.

Storbritannien har meldt ud, at de vil have et europæisk forbud, og Europa-Parlamentets Miljøudvalg har sagt det samme. Sverige vil formentlig også gerne have et nationalt forbud, sådan som de havde det før deres optagelse i EU. Tyskland har tidligere fremsat ønske om at bruge miljøgarantien. På den baggrund spurgte Pia Olsen Dyhr, om man ikke kunne lave en progressiv gruppe i EU, som kan få Kommissionen til at lave et udspil.

Når man taler om en mærkningsordning, skal man være opmærksom på, at det drejer sig om børn, og hendes egne børn i alderen 6-8 år læser altså ikke varemærkninger. Derfor mente hun ikke, en mærkningsordning var nok. I øvrigt mente hun, at hvis der var videnskabeligt belæg for at indføre en mærkningsordning, måtte der også være videnskabeligt belæg for at indføre et forbud.

Bjarne Laustsen mente, fødevareministeren havde siddet på hænderne indtil nu, og først da der viste sig et folketingsflertal imod hende, var hun begyndt at rykke sig lidt. Han pegede på, at azofarvestofferne ikke var nødvendige, hvorfor industrien i Danmark også er ved at udfase dem.

Når fødevareministeren siger, at der ikke er nogen videnskabelig dokumentation, hvorfor har vi så ikke selv iværksat en undersøgelse i Danmark for at dokumentere problemets omfang over for Kommissionen? Han mente, at når så mange lande udtrykte bekymring, skulle det være en smal sag at få fremskyndet processen.

Per Clausen syntes, det var sket en vis udvikling i fødevareministerens holdning, siden man havde samrådet i Fødevareudvalget. Når man nu etablerer en mærkningsordning, er det så ikke fordi man læser det, EFSA siger, på samme måde som Pia Olsen Dyhr, nemlig at de foretagne undersøgelser viser, at der er en sammenhæng mellem hyperaktivitet og disse azofarvestoffer? Han mente, at den eneste grund til, at man ikke går videre, er, at reglerne i EU i meget stor udstrækning tager hensyn til virksomhederne.

Når der er et problem, kan Danmark så ikke sige, at indtil der er etableret et europæisk forbud, laver vi et dansk forbud? Han forstod, at forsigtighedsprincippet åbenbart ikke gælder på fødevareområdet. Tror Kommissionen, den har en god sag, som det er værd at tage en traktatkrænkelssag mod Danmark og måske andre medlemslande på?

Bente Dahl tog udgangspunkt i, at fødevareministeren mangler et videnskabeligt belæg for, at regeringen kan foretage sig noget i forhold til EU nu og her, og spurgte, hvilket videnskabeligt belæg der er tale om. Hun henviste til, at fødevareministeren i svaret på spørgsmål 276 siger, at der har været adfærdsforskere med i EFSA's undersøgelse, men derudover efterlyste Bente Dahl humanbiologer og læger.

Svend Auken forstod, at miljøgarantien knytter sig til det indre marked, mens der på de andre områder er tale om beskyttelsesklausuler i selve direktiverne. Han bad fødevareministeren bekræfte, at hver gang Danmark har taget et initiativ, som ikke helt var i overensstemmelse med reglerne – det være sig vedrørende ptalater i legetøj, nitrit i madvarer og transfedtsyrer – så har man fra juridisk specialudvalg og alle eksperterne fået at vide, at det ville nedkalde alle mulige straffe mod Danmark, men hver gang har det vist sig, at vi er kommet videre, og der er ikke fældet dom over Danmark, fordi vi har indført et forbud af hensyn til sundheden og ikke for at beskytte danske varer.

Fødevareministeren svarede Pia Olsen Dyhr, at det nye i forbindelse med revurderingen er, at alt skal inddrages, og det er nyt, at revurderingen skal fremskyndes, så den finder sted inden udgangen af 2008.

England har argumenteret for et forbud og ment, at stofferne skal udfases, men de har ikke taget initiativ til et nationalt forbud.

Fødevareministeren var enig med Pia Olsen Dyhr i, at en mærkningsordning ikke er nok. Hvis der måtte være en risiko forbundet med farvestofferne, mente hun, vi skal have et forbud. Det er et udtryk for et politisk kompromis, at man nu laver en mærkningsordning.

Hun betegnede det som noget vrøvl, når Bjarne Laustsen beskyldte hende for at sidde på hænderne, idet hun fra starten af havde bedt om at få fremskyndet revurderingen og taget initiativ til, at vi fik sammenkaldt eksperterne, ligesom hun løbene havde fulgt op på sagen for at få de videnskabelige belæg, der skal til, for at vi kan indføre et nationalt forbud. Hun havde holdt en meget tæt kontakt til de lande, som Pia Olsen Dyhr nævnte.

Fødevareministeren svarede Bjarne Laustsen, at man godt kunne lave en dansk undersøgelse, men Fødevareinstituttet har sagt, at man ikke for indeværende har

den fornødne ekspertise til planlægning, gennemførelse og fortolkning af en undersøgelse i stil med Southamptonundersøgelsen, og det ville også blive meget ressourcekrævende og omkostningstungt. Hvis vi ikke får en afklaring i forbindelse med revurderingen, mente fødevareministeren, EU må foretage den ultimative undersøgelse.

I svaret til Per Clausen pointerede fødevareministeren, at der også er en beskyttelsesklausul i tilsætningsstoffdirektivet, men der er bare ikke videnskabeligt belæg for at bruge den. Hun mente ikke, det var rimeligt at sige, at der bliver taget særligt hensyn til industrien.

NOT Fødevareministeren kunne ikke på stående fod svare på Bente Dahls spørgsmål vedrørende humanbiologer og læger, men det kunne hun undersøge og sende et notat om.

I svaret til Svend Auken bekræftede fødevareministeren, at miljøgarantien kommer ind i forbindelse med det indre marked, mens der er beskyttelsesklausuler i de enkelte direktiver. Når vi tidligere har taget initiativer fra dansk side i henhold hertil, har vi haft en solid, saglig dokumentation. Her ville der foreligge en anden situation. I relation til transfedtsyrer var det juridiske specialudvalg enig i, at vi skulle gå efter en dansk særregel, og det samme gjorde sig gældende med berigelse, men i det sidstnævnte tilfælde blev vi alligevel domfældt, hvorefter Danmark ændrede praksis.

Pia Olsen Dyhr gentog sine bemærkninger om de undersøgelser, der er lavet siden 1988, og stillede sig uforstående over for, hvad vi skal med en revurdering, idet der ikke er foretaget nye undersøgelser siden Southampton undersøgelsen. Hvis der skal foretages et nyt studie, skal vi så fylde børnene med azofarvestoffer? Hun stillede sig tvivlende over for, at nogen ville levere børn til en sådan undersøgelse.

Hun syntes, det var en god idé med en henvendelse til Kommissionen, og bad om at få en kopi af brevet.

I relation til ptalater gjorde Pia Olsen Dyhr opmærksom på, at Danmark ikke havde videnskabeligt belæg, men vi gennemførte et forbud alligevel. Hun mente ikke, det handler om at have videnskabelig dokumentation for alt muligt, idet vi må lade tvivlen komme børnene til gode.

Bjarne Laustsen bad igen fødevareministeren bekræfte, at de 6 azofarvestoffer ikke var nødvendige, og at der findes alternativer.

Han takkede for, at fødevareministeren havde undersøgt, om vi selv kan lave en videnskabelig undersøgelse, og spurgte, om hun havde bedt Kommissionen lave en undersøgelse.

Per Clausen forstod det sådan, at EFSA erkender, at der er en sammenhæng mellem brugen af azofarvestoffer og hyperaktivitet, men at man ikke har en naturvidenskabelig forklaring på, hvorfor der er denne sammenhæng. Han kunne godt forestille sig, at man i Kommissionen ville foretage en politisk afvejning, hvilket mærkningsordningen vel også er udtryk for.

Morten Messerschmidt sagde, at der var tale om en følelsesmæssigt alvorlig sag, når der er tale om børns sundhed. Han mente, EU's regler er bygget idiotisk op, idet det burde være sådan, at et land kunne lade tvivlen komme børnene til gode. Han spurgte, om en traktatkrænkelssag, hvor vi blive dømt, ikke vil stille os dårligere. Han ville gerne vide, hvilken metode der var anvendt i den britiske undersøgelse.

Anne Grete Holmsgaard syntes ikke, det var klart, hvad der skulle komme ud af en revurdering, og spurgte, om der er enighed blandt de stater, som er kritiske over for azofarvestoffer, om, hvad der skal til, for at man kan sige: "Nu kræver vi et forbud". Ligger der en strategi for, hvad man vil gøre, hvis revurderingen ikke fører til et forbud?

Anne Grete Holmsgaard mente, alting taler for, at man skal tage forsigtighedsprincippet i brug, og brugte den sammenligning, at hvis man kommer kørende i tåge og ser en høj mørk skygge foran bilen, så kan man enten notere sig, at det ikke er videnskabeligt bevist, at der er tale om et træ, eller man kan træde på bremsepedalen.

Bente Dahl ville gerne have præciseret, hvilke videnskabelige områder der skal inddrages i revurderingen. Hvis der skal laves en ny EU-undersøgelse, vil fødevareministeren så tage initiativ til, at der kommer til at indgå en lægefaglig vurdering af azofarvestoffernes indvirkning på børns sundhed.

Svend Auken havde selv lavet forbuddet mod ptalater og mente, at det videnskabelige grundlag dengang var mere spinkelt end det, der nu foreligger. Men til gengæld var mistanken jo meget alvorlig, nemlig at det kunne påvirke børns reproduktionsmuligheder. Dengang truede EU-systemet os med bål og brand, men nu er der et EU-forbud mod ptalater.

Han gjorde opmærksom på, at når man taler om videnskabeligt belæg, svarer det til "evidence", ikke "proof", altså bevis. Der skal altså blot være en videnskabeligt begrundet mistanke.

I virkeligheden troede Svend Auken, alle var enige om, at man ikke vil spille hasard med børns sundhed, og derfor ærgrede det ham lidt, at der tilsyneladende kom en konflikt på grund af nogle lidt søgte juridiske begrundelser.

Fødevareministeren sagde til Pia Olsen Dyhr, at i revurderingen vil al den nyeste viden på området blive inddraget. Problemet er, at de tidligere undersøgelser ikke har været gode nok ude fra et videnskabeligt synspunkt.

NOT Fødevareministeren lovede at sende sit brev til kommissæren med ønsket om en ny undersøgelse til Europaudvalget, og hun ville også gerne melde tilbage efter den drøftelse, hun håbede at få med kommissæren den 5. juli.

Hun ville ikke gøre sig klog på ptalatediskussionen, der drejer sig om miljøområdet, og præciserede, at det, hun havde sagt om, at vi havde haft solid dokumentation, drejede sig om fødevareområdet, som hun havde undersøgt.

Fødevareministeren svarede Anne Grete Holmsgaard, at strategien gik ud på at tage kontakt til kommissæren og samtidig orientere kollegerne fra de lande, som var kritiske over for azofarvestoffer.

Der vil gå 18 måneder, før den mærkningsordning, som der er indgået et politisk kompromis om, træder i kraft.

Hvis vi laver et nationalt forbud, går vi enegang.

Hun ville gå videre med det, Bente Dahl sagde om den lægefaglige vurdering.

I svaret til Svend Auken gentog fødevareministeren, at forskerne siger, at der ikke er videnskabeligt belæg for, at azofarvestofferne er skadelige. Hvis vi alligevel indfører et nationalt forbud, vil det for det første indebære en kursændring i forhold til den måde, vi hidtil har behandlet tingene på, og for det andet vil virkshederne kunne rejse erstatningskrav mod den danske stat, hvis vi taber en traktatkrænkelssag.

Fødevareministeren erklærede sig fuldstændig enig med Svend Auken i, at vi vil det samme. Spørgsmålet er bare, hvordan vi bedst kommer i mål.

Formanden opfattede diskussionen sådan, at partierne ikke har ændret holdning i forhold til, hvad de sagde i Fødevareudvalget, hvilket vil sige, at der er en uoverensstemmelse mellem fødevareministeren og flertallet i udvalget. Men det kan man diskutere, når udvalget bliver alene.

Pia Olsen Dyhr ville sikre sig, at der i det brev, som sendes til Kommissionen, står, at Danmark vil have et europæisk forbud mod azofarvestoffer, hvilket et flertal – også omfattende Dansk Folkeparti – i Fødevareudvalget har ønsket.

Hun mente ikke, vi går enegang, hvis vi går sammen med Storbritannien, Tyskland, Sverige og Europa-Parlamentets Miljøudvalg. Hun mente ikke, vi skal blive ved med at være den artige dreng i klasen. Hvis man vil opnå noget politisk, skal man engang imellem være uartig.

Per Clausen syntes ikke, fødevareministeren forholdt sig seriøst til, at vi faktisk har en række undersøgelser, der viser en sammenhæng mellem disse farvestoffer og hyperaktivitet. Mener fødevareministeren virkelig, at hun har et solidt udgangspunkt for at afvise et ønske fra et flertal i Folketinget om at indføre et nationalt forbud som led i en strategi, der skal føre til et europæisk forbud, hvilket selvfølgelig vil være den bedste løsning på længeresigt?

Anne Grete Holmsgaard ville gerne have et skriftligt svar på, vad Danmark mener at revurderingen skal vise, Hun syntes, fødevareministerens svar vedrørende strategien var lidt tyndt. Hun ville også gerne have et notat om strategien.

Bjarne Laustsen gentog sine spørgsmål om, hvorvidt de 6 azofarvestoffer er nødvendige i produktionen, om der findes alternativer, og om fødevareministeren vil bede Kommissionen om at lave den undersøgelse, som hun ikke mener vi har ekspertise til at lave herhjemme.

Morten Messerschmidt hørte fødevareministeren sådan, at hun også ønskede, at disse stoffer bliver forbudt, hvis der er lovlig hjemmel til det i EU-traktaten. Han forstod, at ministeren med sit politiske udgangspunkt ikke kunne sige, at traktaten var idiotisk. Efter fødevareministerens svar kunne han støtte fødevareministerens linje.

Fødevareministeren sagde til Pia Olsen Dyhr, at hun hele vejen igennem havde understreget, at hun arbejdede for et forbud, hvis der er videnskabeligt belæg for

det, men problemet er, at vi mangler dette belæg. Vi arbejder ihærdigt for at få det grundlag, der skal til. Fødevareministeren mente, man bedst varetog forbrugernes interesser ved at arbejde for noget, der giver et resultat.

Når hun havde nævnt ordet enegang, er det fordi Danmark er det eneste land, der diskuterer et nationalt forbud.

Hun ville bede EFSA oplyse konkret, hvad der indgår i revurderingen.

I svaret til Anne Grete Holmsgaard sagde fødevareministeren, at vi gerne vil give vore kommentarer til, hvad vi mener, der er behov for.

Fødevareministeren præciserede i svaret til Bjarne Laustsen, at hun på ingen måde er tilhænger af disse azofarvestoffer. Hun ville bare have et ordentligt grundlag. Hvis revurderingen ikke giver en afklaring, mente hun, der skulle foretages en ultimativ undersøgelse – netop på grund af den bekymring, der er hos forbrugerne, og på grund af den usikkerhed, der er.

I svaret til Morten Messerschmidt sagde fødevareministeren, at hun ikke mente, traktaten var idiotisk. Hun syntes tværtimod, det var en glimrende traktat, der regulerer samspillet mellem EU's medlemslande og giver os nogle gode muligheder, herunder at vi får fælles retningslinjer. Hun ville gerne gennemføre et forbud, som Morten Messerschmidt er inde på, men kun hvis det er lovligt. Det var derfor, hun så ihærdigt arbejdede for at få det fornødne videnskabelige belæg.

Formanden konstaterede ved drøftelsernes afslutning, at der er et andet flertal i Europaudvalget end i Fødevareudvalget, så hans tidligere antagelse om, at er ikke var sket nogen ændring siden samrådet i Fødevareudvalget, var ikke rigtig.

FO Punkt 2. Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2008

Fødevareministeren: Det bliver en lidt lang indledning, fordi der er mange vigtige punkter på dagsordenen. Jeg kan oplyse, at jeg forelægger 5 sager til forhandlingsoplæg i dag. Det drejer sig om punkt 4 og 5 om to GMO-sager, som udvalget tidligere er blevet orienteret om skriftligt. Derudover drejer det sig om punkt 6 om forslaget om brug af kemiske midler til at fjerne overfladeforurening fra fjerkræslagtekroppe, som udvalget også tidligere er blevet orienteret om skriftligt, og punkt 7 om forslaget om at ændre handelsnormer for fjerkræ. Endelig forelægger jeg punkt 9 om forslaget om ændring af den europæiske fiskerifond til forhandlingsoplæg.

De øvrige punkter forelægges til orientering.

1. Formandskabets arbejdsprogram for andet halvår af 2008

– *Præsentation*

Rådsmøde 2883 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Fødevareministeren: Jeg har ikke yderligere at tilføje til punktet.

Regeringen vil tage arbejdsprogrammet til efterretning.

2. Sundhedstjekket

- Forslag til Rådets forordning om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere
- Forslag til Rådets forordning om ændringer af den fælles landbrugspolitik ved ændring af forordning (EF) nr. 320/2006, (EF) nr. 1234/2007, (EF) nr. 3/2008 og (EF) nr. [...] /2008
- Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)
- Forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 2006/144/EF om Fællesskabets strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikterne (programmeringsperioden 2007-2013)
 - *Politisk drøftelse*
KOM (2008) 0306
Rådsmøde 2883 – bilag 1 (sammenotat side 7)
KOM (2008) 0306 – bilag 1 (grundnotat af 25/6-08)

Kommissionens meddelelse om sundhedstjekket:

KOM (2007) 0722 – bilag 2 (grundnotat af 19/12-07)

KOM (2007) 0722 – bilag 1 (henvendelse fra Landbrugsrådet af 28/11-07)

KOM (2007) 0722 – bilag 3 (andre EU-landes holdninger)

KOM (2007) 0722 – bilag 4 (Dansk Landbrugs holdning til sundhedstjekket af 20/5-08)

EUU alm. del (072) – bilag 295 (regeringens strategi for afvikling af EU's landbrugsstøtte)

EU-note (072) – E 20 (baggrundsnotat af 7/2-08 om sundhedstjekket)

EUU alm. del (072) – svar på spm. 4

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 201, side 612 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 14/3-08)

EUU alm. del (072) – bilag 151, side 413 (behandlet i EEU 8/2-08)

Fødevareministeren: Sundhedstjekket blev for første gang drøftet på det sidste rådsmøde.

Det var især spørgsmålet om afkobling af støtte og spørgsmålet om støtteordninger under den nye artikel 68, der blev drøftet.

De fleste lande var enige i målet om fuld afkobling i 2013. En række medlemslande var dog bekymrede for visse sårbare sektorer og pegede i den forbindelse på behovet for fortsat delvist koblet støtte. De fandt således begrænsningen på 2,5 pct. utilstrækkelig, mens nogle få netop fandt, at der var behov for denne grænse, henset til målet om øget afkobling.

I forhold til støttemulighederne i den nye artikel 68 efterspurgte mange medlemslande en mere fleksibel og enkel løsning med mulighed for årlige ændringer og overførsel af uforbrugte midler fra et år til næste år. Nogle medlemslande lagde vægt på, at sådanne støttemuligheder ikke udgør handelshindrende foranstaltninger.

Vi vil på det kommende rådsmøde fortsætte drøftelserne af forslaget. Det er stadig væk sådan, at det franske formandskab satser på at opnå politisk enighed om forslagene på rådsmødet i november måned.

Bjarne Laustsen henviste til, at præsident Sarkozy havde sagt, at det var en dårlig idé at lave besparelser på landbrugsstøtten. Derfor frygtede han, at sundhedstjekket ville blive et absolut minimum. Det er vigtigt, at fødevareministeren gentager, at vi går ind for en omlægning af landbrugsstøtten, således at man skærer i støtten til de største modtagere. I den forbindelse bad han fødevareministeren bekræfte, at 40 pct. af EU's budget går til landbrugsstøtte, og at 80 pct. heraf gives til de 20 pct. rigeste landmænd i EU.

Morten Messerschmidt syntes, det var mærkeligt at tale om "sundhed" i forbindelse med landbrugspolitikken, men spurgte, om fødevareministeren kan sige lidt om, hvad der forventes af sundhedstjekket, og hvad det hele ender med. Er der en mulighed for, at vi kan få reduceret støtten lidt inden for en overskuelig fremtid, eller er vi i et "deadlock" på grund af de store nettomodtagerlande?

Bente Dahl nævnte, at det har været nævnt, at man kan søge støtte i forbindelse med særlige ulemper for visse landmænd. Hun spurgte, hvordan det kan være, idet hun mente, man oprindeligt havde tænkt på støtte til særligt miljøvenligt landbrug og økologisk landbrug.

Hun bad fødevareministeren uddybe de nye normer, man vil indføre i stedet for braklægningsordningen, og spurgte, hvordan man vil sikre miljøet i den sammenhæng.

Hun spurgte, hvorfor de aktuelt høje fødevarepriser ikke var nævnt, når man talte om de nye udfordringer i form af klimæændringer osv.

Kan fødevareministeren redegøre for, hvorfor der ikke står "obligatorisk modulation" i forslaget?

I samlenotatet står, at ministrene skal diskutere sundhedstjekket på baggrund af et spørgeskema, som er udleveret fra formandskabet. Hun spurgte, hvad indholdet er af dette spørgeskema, idet Europaudvalget ikke har modtaget det.

Fødevareministeren sagde generelt vedrørende sundhedstjekket, at de større ændringer først kommer i 2013, idet landene – herunder Frankrig – ønsker at

skubbe det foran sig, så i forbindelse med sundhedstjekket bliver der kun tale om justeringer af de nuværende bestemmelser.

Fødevareministeren bekræftede de runde tal, som Bjarne Laustsen havde angivet i forbindelse med landbrugsstøtten.

I svaret til Bente Dahl sagde fødevareministeren, at i dansk optik er det små skridt, der er tale om. Planen er et få truffet en politisk afgørelse på rådsmødet i november. Med hensyn til vores ønsker om en afvikling af landbrugsstøtten sker der ikke de store skridt. Der er en diskussion om nye muligheder for at give støtte til bjergbønder, som Bente Dahl er inde på.

Der lægges op til en permanent afskaffelse af braklægningsordningen. Fødevareministeren havde opfordret Kommissionen til at lave en analyse af, hvad de miljømæssige konsekvenser heraf vil være. Regeringens linje er, at det skal være neutralt i forhold til miljøet.

Klima, natur, biodiversitet o.lign. er i høj grad nye udfordringer, som betyder mere end fødevarepriserne. Fødevareministeren mente, de stigende fødevarepriser skulle tackles ved at investere mere i landbruget og ved at skabe mere frihandel.

Det er obligatorisk modulation, der er i spil.

3. Forslag til ændring af Rådets forordning (EF) Nr. 1290/2005 om finansieringen af den fælles landbrugspolitik og Rådets forordning (EF) Nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusions-markedsordningen) med henblik på oprettelsen af en skolefrugtordning.

– *Præsentation og udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 2883 – bilag 1 (samlenotat side 21)

Fødevareministeren: Jeg forventer, at Kommissionen den 8. juli 2008 præsenterer sit forslag til en fælles europæisk skolefrugtordning.

Der er tale om opfølgning på reformen af EU's markedsordning for frugt og grønt fra 2007. Rådet anmodede Kommissionen om at udarbejde et forslag til en EU-støttet skolefrugtordning.

Vi har jo gode erfaringer i Danmark med pilotprojekter med skolefrugtordninger.

Vi har set en række positive effekter for sundheden, det sociale liv og indlæringsmiljøet i skolerne.

Jeg er faktisk rigtig glad for, at Kommissionen nu vil fremsætte et forslag om en fælles EU-skolefrugtordning og dermed sætter sundhed for børn på EU's dagsorden. Men jeg må sige, at jeg er skuffet over de foreløbige forlydender, som er kommet om, hvordan denne model vil se ud fra Kommissionens side. Det forlyder, at der vil blive tale om en meget skrabet model.

Jeg synes, vi skal have en model i stil med skolemælksordningen, som indebærer, at ca. 10 pct. af omkostningerne finansieres af EU og 90 pct. af forældrene, og hvor alle børn i 0. til 10. klasse kan tilmeldes en ordning med daglig mælk i skolen.

Jeg ser frem til at se udspillet fra Kommissionens side. Jeg håber, at vi kan presse på for at få den ønskede fleksibilitet i forhold de enkelte medlemslandes behov og ønsker, herunder at den nationale medfinansiering kan dækkes ved forældrebetaling.

Anne Grete Holmsgaard syntes, forslaget lød meget fornuftigt, men hæftede sig ved, at der står, at det også gælder forarbejdet frugt, hvilket hun syntes var noget underligt noget. Hvad er Danmarks holdning til det?

Bente Dahl kunne støtte regeringens indstilling, men spurgte, om juice kan komme ind under forarbejdet frugt, som man også vil give støtte til.

Fødevareministeren var enig i, at det er underligt at inddrage juice, og mente kun, forslaget bør omfatte frisk frugt. Som nævnt havde hun en meget kritisk tilgang til det forslag, der tegner sig fra Kommissionens side, som hun ikke mente ville blive omfattende nok. Hun mente, det burde ligne den ordning, man har for så vidt angår skolemælk, som har været en rigtig god succes.

FO 4. Forslag til Rådets beslutning om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret A2704-12- sojabønne (ACS-GHØØ5-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003

– *Vedtagelse*

KOM (2008) 0218

Rådsmøde 2883 – bilag 1 (samlenotat side 24)

KOM (2008) 0218 – bilag 1 (grundnotat af 21/5-08)

Dagsordenens punkt 4 og 5 blev behandlet under ét, og diskussionen er anført nedenfor under punkt 5.

FO 5. Forslag til Rådets beslutning om tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder, består af eller er fremstillet af genetisk modificeret bomuld LLCotton25 (ACS-GHØØ1-3), i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003

– *Vedtagelse*

KOM (2008) 0226

Rådsmøde 2883 – bilag 1 (samlenotat side 29)

KOM (2008) 0226 – bilag 1 (grundnotat af 21/5-08)

Fødevareministeren: De to sager er indholdsmæssigt sammenlignelige, og derfor præsenterer jeg dem under ét.

Forslagene var til afstemning på mødet i den stående komité for fødevarekæden og dyresundhed den 12. februar 2008, hvor der ikke blev opnået kvalificeret flertal for forslagene. Danmark stemte for forslagene. I den forbindelse blev udvalget orienteret skriftligt.

Formålet med genmodificeringen er, at begge planter er gjort resistente over for ukrudtsmidler baseret på glufosinat, hvilket er relevant i forhold til dyrkningen.

Godkendelserne omfatter ikke dyrkning af planterne i EU, men udelukkende import og forarbejdning af bomuldsfrø og sojabønner.

Danske eksperter i Plantedirektoratet, Fødevareinstituttet og Danmarks Miljøundersøgelser støtter samstemmende udtalelserne fra den europæiske fødevaresikkerhedsautoritet, EFSA, om, at der hverken vil være sundhedsmæssige eller miljømæssige konsekvenser ved tilladelse til markedsføring af de ansøgte produkter.

Da den sundheds- og miljømæssige vurdering af forslagene ikke giver danske og internationale eksperter anledning til bemærkninger, har regeringen hverken fagligt eller juridisk begrundede indvendinger imod godkendelserne.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side stemmer for forslagene, idet det må konstateres, at der ikke er begrundede indvendinger mod ansøgningerne.

Anne Grete Holmsgaard henviste til, at det fremgår af notatet, at der ikke var kvalificeret flertal i komiteen, og ville gerne vide, hvilke indvendinger der havde været imod forslaget i komiteen.

Hun mente generelt, det var en meget stor skavank ved EU-reglerne, at man kunne søge en markedsføringstilladelse uden at søge om dyrkningstilladelse.

Anne Grete Holmsgaard var personligt overrasket over, at man også bruger bomuldsfrø til at lave olie af, idet hun mente, det miljømæssigt var håbløst.

Per Clausen rejste et generelt spørgsmål om godkendelsesproceduren i EU, idet han henviste til, at der har været en diskussion i Folketingets Fødevarerudvalg, som har ført til, at der viste sig et flertal for, at nytteværdien af genmodificerede produkter skal inddrages. Derfor ville han gerne have fødevareministerens kommentarer til, hvordan udviklingen med hensyn til godkendelsesproceduren har været, idet han pegede på, at ikke mindst Frankrig har gjort sig nogle overvejelser herom.

Det er rigtigt nok, som fødevareministeren siger, at der ikke er nogen af de sædvanlige videnskabelige eksperter, som siger, at man skal afvise godkendelse, men der er alligevel kommet nogle kritiske bemærkninger – f.eks. fra Forskningsfonden for Natur og Univers, som finder, at der er behov for en generel tilbunds-gående vurdering af, om øget brug af glufosinat udgør en acceptabel risiko for miljøet. Han kunne godt tænke sig at høre, om man vil foretage en sådan tilbunds-gående vurdering. Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet under Århus Universitet mener, at der bør indføres krav om en monitoring af spildplanter fra transport m.m. og stiller spørgsmålstegn ved, hvordan man vil sikre sig, af afgrøderne ikke bliver dyrket ulovligt i EU, hvis der gives tilladelse til import af spiredygtige sojabønner. Per Clausen tilføjede, at i Danmark kan det nok ikke betale sig for bønderne at gøre det.

Morten Messerschmidt kunne ikke støtte regeringens linje.

Bente Dahl kunne heller ikke støtte forhandlingsoplægget. Der er uenighed i den stående komité, og der er uenighed blandt eksperterne. Hvordan kan det være, at regeringen kan godkende forslaget på et så spinkelt grundlag?

Fødevareministeren kunne ikke svare på Anne Grete Holmsgaards spørgsmål om, hvorfor der var stemt som der var i komiteen.

Det godkendelsessystem, Anne Grete Holmsgaard argumenterede for, er simpelt hen ikke det godkendelsessystem, der gælder i EU, hvor man kan søge om særskilt tilladelse til import uden samtidig at søge om tilladelse til produktion.

Hun var enig med Per Clausen i, at nytteværdien bør inddrages. Det har været diskuteret, hvorvidt man kunne indføre en hurtigere godkendelsesprocedure, og så vidt hun havde forstået, ville franskmændene tage et initiativ i den retning.

Det er rigtigt, at der har været nogen uenighed mellem forskerne, men sådan som forslaget foreligger nu, mener de ikke, vi kan gå imod det. Det Jordbrugsviden-

skabelige Fakultet under Århus Universitet mener, at der bør indføres krav om en monitoring af spildplanter fra transport m.m. og har stillet spørgsmålstegn ved, hvordan man vil sikre sig, at afgrøderne ikke bliver dyrket ulovligt i EU, men Plantedirektoratet vurderer, at de arealer, hvor det vil kunne foregå, er så begrænsede, at det ikke vil være berettiget at bruge mange ressourcer på det område.

I svaret til Bente Dahl sagde fødevareministeren, at man var i den klassiske situation, hvor der er uenighed i den stående komité, så det ender med, at der hverken er kvalificeret for det ene eller det andet. Der er 13 lande, som er for, mens der er 8 lande, som er imod, mens 5 undlader. Så det bliver Kommissionen, der træffer beslutningen.

Per Clausen mente, der var eksperter – også i Danmark – som rejser kritik af det, der foregår, men når der kommer kritiske bemærkninger, bliver de imødegået af andre eksperter, som er tættere på ministeriet. Det gav ham en ekstra anledning til ikke at støtte forhandlingsoplægget.

Anne Grete Holmsgaard kunne ikke forstå, at fødevareministeren ikke kunne redegøre for, hvad der var grunden til, at nogle komitemedlemmer ikke kunne støtte forslaget, idet landene vel må have givet udtryk for noget undervejs.

Bjarne Laustsen kunne efter den drøftelse, der havde fundet sted, ikke give mandat til fødevareministeren. I den forbindelse lagde han vægt på det, Forbrugerrådet og 3F har udtalt.

Fødevareministeren bekræftede i svaret til Per Clausen, at der er nogle forskere, som har rejst en række punkter og stillet et række spørgsmål, men Plantedirektoratet har vurderet deres synspunkter og ment, at muligheden for produktion her i landet er så begrænset, at det ikke kan begrunde iværksættelse af meget ressourcekrævende flerårige forsøg. For bomuld og soja er der ingen vilde planter i Europa, og derfor er der ikke risiko for spredning.

NOT Fødevareministeren ville prøve at lave et skriftligt svar på de spørgsmål, Anne Grete Holmsgaard stillede.

Hun måtte konstatere, at Socialdemokraterne anlægger en ny linje i GMO-politikken.

Formanden konkluderede, at der var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg under dagsordenens punkt 4 og 5, idet Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten havde udtalt sig imod det.

FO 6. (Evt.) Forslag til Rådets forordning om gennemførelsesbestemmelser for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 om brug af kemiske midler til at fjerne overfladeforurening fra fjerkræslagtekroppe

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2883 – bilag 1 (samlenotat side 34)

EUU alm. del (072) – bilag 293 (grundnotat af 30/5-08)

EUU alm. del (072) – bilag 294 (høringssvar af 30/5-08)

Fødevarerministeren: Forslaget går ud på, at man tillader brugen af fire specifikke kemiske stoffer til fjernelse af bakteriel forurening på kyllinger, efter at de er blevet slagtet. Det er et krav i forslaget, at fjerkrækødet efterfølgende skal skylles, så der ikke er rester af det anvendte kemiske stof tilbage på kødet.

Derudover indeholder forslaget bestemmelser om maksimalt tilladte mængder af kemiske stoffer, der må udledes med spildevandet fra virksomheden, og øgede krav til kontrol fra myndighedernes side.

Endelig stiller forslaget krav om, at behandlet fjerkrækød skal mærkes med oplysning herom, så forbrugeren har mulighed for at fravælge produktet.

Forslaget var til afstemning på et møde i den stående komité for fødevarerækæden og dyresundhed den 2. juni 2008. Danmark stemte imod forslaget, og afstemningen viste, at et kvalificeret flertal af medlemsstaterne var imod forslaget. 26 medlemsstater stemte imod, og 1 medlemsstat undlod at stemme. I den forbindelse blev udvalget orienteret skriftligt.

Jeg kan oplyse, at Europa-Parlamentet, der alene har høringsret i denne type sager, den 19. juni 2008 med stort flertal har udtalt sig negativt om forslaget.

Der er ingen tvivl om, at regeringen er imod Kommissionens forslag. Det er vi af to årsager:

For det første er det ikke den rigtige måde at bekæmpe sygdomsfremkaldende bakterier på. Det, vi praktiserer i Danmark – og faktisk i hele EU – er at bekæmpe problemerne ved kilden, og vi har blandt andet rigtig god erfaring med at få salmonellaproblemet håndteret.

For det andet er jeg bekymret for konsekvensen af klorbehandling og mener ikke, at det nuværende videnskabelige grundlag er fyldestgørende. EFSA har også påpeget dette. EFSA peger på, at der bør forskes yderligere i effekten af stofferne, i spørgsmålet om resistens og i de miljømæssige konsekvenser.

I øvrigt forventer vi, at der vil være et kvalificeret flertal imod forslaget i Rådet.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side stemmer imod en vedtagelse af forslaget, idet Danmark fastholder, at bekæmpelse af sygdomsfremkaldende bakterier bør ske ved kilden, og at der er behov for yderligere vurderinger af effekten af midlerne.

Anne Grete Holmsgaard erklærede sig enig i fødevarerministerens indstilling og betegnede det som fuldstændig uacceptabelt at rense fjerkræ med klorvand.

Bjarne Laustsen var også fuldstændig enig i regeringens linje og pegede på, at vi herhjemme har andre metoder til at fjerne salmonella og andre ting, som vi ikke bryder os om. Vi ved, at meget af det importerede fjerkrækød indeholder salmonella og camphylobacter, og vi ved også, at de danske producenter lægger vægt på at producere fødevarer, forbrugere ikke blive syge af. Derfor spurgte han, om vi er oppe på den maksimale kontrolindsats.

Morten Messerschmidt syntes, det var positivt, at regeringen modsatte sig klorbehandling af kyllinger.

Fødevareministeren svarede Bjarne Laustsen, at vi kontrollerer efter metoden "case by case" ved at foretage stikprøver både af danske og af udenlandske varer. Problemet kan nogle gange være at finde de partier, der kommer til landet, fordi man har alle mulige indgangsveje, men vi fortsætter benhårdt med en risikobaseret kontrolindsats. Fødevareministeren tilføjede, at vi arbejder på at få en særstatus vedrørende salmonella qua de gode resultater, vores handlingsplan har givet i Danmark, men det tager tid.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtalt sig imod det.

FO 7. (Evt.) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, for så vidt angår handelsnormer for fjerkrækød

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2008) 0336

Rådsmøde 2883 – bilag 1 (samlenotat side 41)

KOM (2008) 0336 – bilag 1 (grundnotat af 30/6-08)

Fødevareministeren: Forslaget hænger oprindeligt sammen med forslaget om tilladelse til at rense fjerkræslagtekroppe med kemiske midler, idet en ændring af definitionen af fjerkrækød er nødvendig for, at efterbehandlet fjerkrækød kan markedsføres i EU som fersk fjerkrækød.

Endvidere indeholder forslaget en række ændringer af handelsnormerne for fjerkrækød, som er blevet nødvendige, fordi bestemmelserne ikke har været grundigt revideret siden 1990.

Jeg vil understrege, at det indgår i forslaget, at konsekvensændringen af definitionen af fjerkrækød vil udgå af forslaget, hvis forslaget om efterbehandling af fjerkrækød ikke vedtages. Altså hvis vi siger nej til forslaget under dagsordenens punkt 6, så udgår det af nærværende forslag. Hvis vi siger ja til forslaget under dagsordenens punkt 6, så medtages det i nærværende forslag.

Derfor vil jeg koncentrere mig om de få øvrige ændringer i forslaget.

Hovedformålet med forslaget er at tilpasse definitionen af fjerkrækød til den udvikling af produkter og forbrugervaner, der er sket siden 1990. Det betyder, at de supplerende mærkningskrav, der er fastsat i forordningen – om blandt andet kvalitetsklasse og pris pr. vægtenhed – kommer til at gælde for flere produkter.

Derudover fastsættes det, at fjerkrækød kun må udbydes til salg som enten fersk, frosset eller dybfrosset, og dette gælder også tilberedninger baseret på fjerkrækød. Det vil sige, at det ikke længere vil være tilladt at markedsføre f.eks. marineret, optøet fjerkrækød som værende fersk kød.

Regeringen er positiv over for at tilpasse handelsnormerne for fjerkrækød, således at de reflekterer den udvikling, der har fundet sted med hensyn til produktudvikling og forbrugervaner. Desuden finder vi det positivt, at de supplerende mærkningsregler også kommer til at gælde for de øvrige fjerkræprodukter.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går således ud på, at man fra dansk side støtter forslaget, fordi det generelt indeholder en række nødvendige opstramninger. Vi vil fra dansk side ikke modsætte os en konsekvensændring af forslaget, såfremt forslaget om at tillade kemisk efterbehandling af fjerkrækød – mod forventning – skulle blive besluttet af Kommissionen.

Anne Grete Holmsgaard syntes, forslaget var fint nok – bortset fra tilpasningen til forslaget under dagsordenens punkt 6, som under alle omstændigheder så ud til at blive afvist.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet intet parti havde udtalt sig imod det.

8. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2015/2006, og (EF) nr. 40/2008 for så vidt angår fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande

– *Politisk enighed/vedtagelse*

KOM (2008) 0377

Rådsmøde 2883 – bilag 2 (revideret samlenotat)

Fødevareministeren: Fra dansk side kan vi støtte Kommissionens forslag eller et kompromisforslag, der måtte kunne opnå kvalificeret flertal.

FO **9. (Evt.) Forslag til tilpasning af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond**

– *Orienterende drøftelse/general indstilling/politisk enighed*

Rådsmøde 2883 – bilag 1 (samlenotat side 46)

Fødevareministeren: Brændstofkrisen har fremkaldt voldsomme reaktioner, især blandt fiskerne i EU.

På rådsmødet den 23.- 24. juni præsenterede Kommissionen sit foreløbige oplæg til, hvordan de negative effekter af brændstofkrisen kan afbødes inden for fiskerisektoren.

Vi har endnu ikke set Kommissionens egentlige forslag. Det forventes at blive præsenteret den 8. juli.

Vi ved derfor endnu ikke helt præcist, hvilke konkrete tiltag og foranstaltninger Kommissionens forslag indeholder. Det forventes, at ophugning af fiskefartøjer, midlertidig oplægning af fiskefartøjer, sociale foranstaltninger, andre forbedrede støttemuligheder inden for den europæiske fiskerifond til bl.a. motorudskiftning, støtte til rådgivning og forskning i brændstofbesparende motorer m.v. vil udgøre de væsentligste elementer i et kommende udspil fra Kommissionen.

Herudover forventes Kommissionen at gennemføre lempelser i statsstøttereglerne, som ligger inden for dens særskilte kompetence på området.

Det forventes, at Kommissionen vil foreslå tilpasninger af fiskerifonden i form af 2-årige undtagelser med henblik på at understøtte en omstrukturering af fiskerisektoren.

Yderligere forventes, at Kommissionen vil iværksætte tiltag vedrørende markeds- overvågning, kvalitetsforbedring, mærkning m.v., der skal finansieres af midler uden for den europæiske fiskerifond. Disse tiltag forventes foreslået finansieret af det andet finansielle instrument under EU's fiskeripolitik.

Derudover vil Kommissionen formentlig give mulighed for, at man uden godkendelse kan anvende nationale midler til at gennemføre foranstaltningerne omfattet af den europæiske fiskerifond alene baseret på national finansiering.

Forslaget skal drøftes på rådsmødet den 15. juli, og der satses på, at man kan opnå politisk enighed om forslaget.

Det kan ikke udelukkes, at Kommissionen vil være lydhør over for flere landes ønsker om, at der tilføres flere midler i tilknytning til fiskerifonden, eventuelt i form af etablering af et nyt finansielt instrument. Det forventes, at Kommissionen vil lægge op til, at de yderligere midler skal forbeholdes lande, der har afsat en væsentlig del af deres EFF-bevilling til fordel for foranstaltninger med henblik på tilpasning af EF-fiskerflåden.

Jeg finder det helt afgørende, at vi arbejder for at tilpasse fiskeriets kapacitet og bæredygtighed på langt sigt.

Der er positive elementer i Kommissionens forslag, især i forhold til initiativerne vedrørende forskning i brændstofbesparende motorer, fartøjer og redskaber.

Jeg mener, at EU bedst imødegår de fremtidige udfordringer for fiskerisektoren ved en fælles europæisk indsats for at styrke forskning og innovation i fiskerisektoren bl.a. gennem ERA-netværk og lignende. På det sidste rådsmøde opfordrede jeg Kommissionen til at iværksætte et konkret forskningssamarbejde om brændstoffektivitet i fiskerisektoren, hvilket faktisk fik støtte fra ganske mange medlemslande. Jeg vil gentage denne opfordring.

På baggrund af den alvorlige situation for fiskeriet som følge af de stærkt stigende brændstofpriser vil man dog fra dansk side være åben over for at se nærmere på visse målrettede tiltag som eksempelvis ophugning og bedre støttemuligheder via fiskerifonden til energibesparende tiltag. Det vil kunne bidrage til at målrette fiskerisektorens egen strukturtilpasning. Men det må siges, at det ikke kan være rimeligt, at nye midler skal anvendes til at "belønne" medlemsstater, der ikke hidtil har gennemført de nødvendige kapacitetstilpasninger. Det vil være en underlig situation, hvis man nu tilgodeser de lande, der har forsømt at lave strukturtilpasninger, mens man ikke tilgodeser de lande, der har gennemført strukturtilpasninger.

Danmark vil fortsat være imod enhver form for direkte kompensation til fiskerierhvervet som følge af de stigende brændstofpriser

Vi vil også fra dansk side udtale os kritisk imod forslag, der kan føre til muligheder for at forøge statsstøtten til fiskerisektoren, idet øget statsstøtte bl.a. vil kunne medføre risiko for ulige konkurrencevilkår i sektoren.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går ud på, at man fra dansk side støtter Kommissionens forslag eller et kompromisforslag, der kan samle kvalificeret flertal, idet:

- vi lægger vægt på, at foranstaltningerne målrettes en varig kapacitetstilpasning inden for erhvervet samt en større indsats for at fremme udvikling og innovation i fiskerisektoren,
- vi lægger vægt på, at foranstaltningerne finansieres inden for de eksisterende rammer af fiskerifonden og det 2. finansielle instrument under den fælles fiskeripolitik.

Jeg vil understrege, at den endelige stillingtagen dog vil afhænge af en samlet vurdering af Kommissionens krisepakke, herunder omfanget af statsstøtte og graden af omfordeling af midler mellem medlemslandene.

Anne Grete Holmsgaard syntes ikke, det var specielt tydeligt, hvad det er for en slags kompromis, Danmark vil gå ind for. Fiskerne skrigger højt om, at de ikke kan bære de høje brændstofpriser, selv om de i forvejen er fuldstændig fritaget for afgifter. Hun forudså, at hvis man gav fiskerne mere hjælp, ville andre erhverv kræve noget tilsvarende. De eneste to steder, hvor hun ville være med til at give flere penge, var til forskning og ophugningsstøtte. Hun spurgte, om fødevareministeren overhovedet ville være med til et kompromis, som gav mere end disse to ting. I øvrigt mente hun, de stigende brændstofpriser var en gave for strukturtilpasningen i det europæiske fiskeri, idet de ramte de miljømæssigt dårligste fangstmetoder som bundtrawl.

Per Clausen tilsluttede sig Anne Grete Holmsgaards udtalelse om, at der er mange fordele forbundet med de stigende brændstofpriser. F.eks. havde man i Fiskeritidende peget på, at mængden af fisk var steget, i kraft af at man fik mindre besøg af bundtrawlfiskere, fordi olieprisen var steget. Men samtidig er det indlysende, at de stigende priser har ret store negative sociale konsekvenser. Der er intet, der tyder på, at de høje oliepriser går over, og spørgsmålet er derfor, om man ikke skal give støtten til en omlægning af fiskeriet til miljømæssigt rigtigt, bæredygtigt fiskeri, hvilket ikke er det samme som at give tilskud til en motor, der bruger lidt mindre benzin. Ellers syntes han, det ville være en dårlig idé at give flere penge til fiskerne.

Bjarne Laustsen erklærede sig enig i de bemærkninger, der var kommet fra SF og Enhedslisten, og var meget bekymret for, at ville give øgede tilskud til fiskerne i stedet for at tilpasse kapaciteten til de fisk, der var mulighed for at fange. Han var klar over, at det virker tre gange så stærkt på fiskerne, at brændstofpriserne stiger, fordi de i forvejen er fritaget for at betale afgift. Hun pegede på, at fiskeriet herhjemme i den grad er blevet kapitaliseret, idet man har foræret fisken til de 2.000 erhvervsfiskere, der er tilbage i Danmark. Det betegnede han som en skændsel. Han mente, de 2.000 erhvervsfiskere selv kunne have betalt den kvarte milliard kroner, det koster samfundet at kontrollere dem.

Bjarne Laustsen manglede klarhed over, hvad Danmark kan være med til at acceptere.

Til sidst henviste Bjarne Laustsen til den henvendelse, der var kommet samme morgen fra Landsforeningen Levende Hav, og spurgte, om fødevareministeren havde nogen kommentarer til den.

Morten Messerschmidt syntes, at meget af det, der lægges op til, virker fuldstændig tåbeligt, og ville gerne have fødevareministeren til at præcisere, hvad vores holdning er til de konkrete forslag, som er omtalt på side 47 og 48 i samle-notatet. Han tilføjede, at det ville være afgørende for Dansk Folkepartis stillingtagen.

Bente Dahl kunne ikke støtte forhandlingsoplægget, som det var lagt frem nu, idet det er uklart, hvad det indebærer. Generelt mente hun, fiskeriet måtte tilpasse sig den globaliserede virkelighed, og havde svært ved at se, hvorfor fiskerierhvervet var specielt udsat. Hun var bange for, at en øget støtte til fiskeriet ville åbne op for støtte til andre sektorer.

Fødevarerministeren sagde, at det var vanskeligt for hende på nuværende tidspunkt at give et klart billede af, hvad der tegner sig af kompromismuligheder. Det er ikke muligt at skitsere det klart, før man kommer til selve mødet. Der er forskellige elementer, bl.a. ophugningsstøtte og investeringer i brændstofbesparende ting, som hun gerne ville støtte, mens der er andre elementer, som hun forholder sig kritisk til, ligesom hun forholder sig kritisk til øget statsstøtte. Forskning har vi selv peget på som noget, det er relevant at støtte. Det hele vil afhænge af, hvilken balance der bliver i et samlet kompromis. Som fødevarerministeren nævnte i sin indledning, er hun særdeles kritisk over for, at man lægger op til, at de, der ikke har taget fat om en omstrukturering af flåden, skal have yderligere hjælp på bekostning af dem, der er længere med en omstrukturering.

De høje brændstofpriser burde ses som en gave til en omstrukturering af fiskeriet, som Anne Grete Holmsgaard er inde på, men sådan bliver de bestemt ikke betragtet alle steder, specielt ikke i de sydeuropæiske lande, hvor man tværtimod ser dem som en trussel mod fiskernes eksistens. Derfor har der været voldsomme demonstrationer i en række af de sydeuropæiske lande. Faren er, at man vil gennemføre noget, som virker konserverende i stedet for at være langsigtet og fremadrettet og – som Per Clausen er inde på – miljømæssigt bæredygtigt og skånsomt.

I svaret til Morten Messerschmidt gentog fødevarerministeren, at det drejer sig om, hvordan balancen i det samlede kompromis bliver, men udvalget kan regne med, at hun vil være særdeles kritisk i forhold til statsstøtte og tilførsel af nye midler.

Per Clausen mente, problemet er, at fødevarerministeren vil have mandat til at lave en aftale, som risikerer at blive rigtig dårlig, idet den også kommer til at indeholde nogle ting, hun er kritisk over for. Når man ser på alle de forslag, der er fremlagt, er der ikke nogen af dem, der vor alvor vil understøtte en omlægning af fiskeriet i en miljøvenlig retning. Per Clausen ville have forståelse for, at en omlægning kan koste penge i en periode for at undgå de alvorlige sociale konsekvenser for fiskerne, især i de sydeuropæiske lande, men som forslagene foreligger nu, syntes han, det var lidt for løst i koderne til, at han kunne tilslutte sig det.

Anne Grete Holmsgaard erkendte, at der har været en hel del fiskere, der har aktioneret, men hvis det havde været lastbilchauffører, som havde aktioneret, havde man så også givet dem en pakke? Hun mente, man skulle tage skeen i den anden hånd og sige, at fiskerierhvervet må indstille sig på, at CO₂ har en pris, og at den er høj. Kommissionen ved godt, at der er tale om et massivt overfiskeri. Hun syntes, man skulle forklare fiskerne, hvorfor det ikke går at lave en kortvarig støtte. De må indstille sig på at skulle lave noget andet. For Anne Grete Holmsgaard var det ikke nok, at fødevarerministeren sagde, hun var kritisk over for statsstøtten. Hun må også være imod flere penge til fiskerifonden. I forbindelse med moderniseringstiltagene siger man også de rigtige ord, men det er ikke nok, idet det ser ud til, at det ender med noget bras. Hun kunne gå med til ophugningsstøtte, men at give 40 pct. I tilskud til udskiftning af motor mente hun ikke giver noget.

Bjarne Laustsen var stadig usikker på, hvad det er, fødevareministeren beder om opbakning til.

Han vidste, at hun lige havde været på Læsø, hvor hummerfiskerne får regnet én havdag som 2½, fordi der har været et problem med torsken. Han gentog, at vi ikke har et optimalt fiskeri, fordi man har kapitaliseret havets ressourcer.

Han slog til lyd for, at man hjalp fiskerne til at få højere priser for de færre fisk, og derfor havde man støttet projektet "Fra skib til butik" med en ubrudt kølekæde.

Bjarne Laustsen gik ud fra, at der var tale om FIUF-fonden, og spurgte derfor, om det var korrekt, at man påtænkte at skære ned på det danske bidrag hertil.

EU-støtten er knyttet til det enkelte skib, og det har ført til, at der ligger en række spørgelseskibe i de danske havne, hvilket er uhensigtsmæssigt.

Til sidst spurgte Bjarne Laustsen, om det er sådan, hvis man siger ja til forhandlingsoplægget i dag, at fødevareministeren kan komme hjem med hvad som helst. Socialdemokraterne er imod, hvis der ikke er et klart sigte i forhold til det bæredygtige.

Fødevareministeren sagde i svaret til Per Clausen, at hun bestemt ikke ville udelukke, at det endte med, at hun ville gå imod. Hun bad om et bredt mandat, fordi hun ikke kunne vide, hvordan den endelige sammensætning af et kompromis ville blive. Hvis det dominerende bliver statsstøtte og fastholdelse af det nuværende, og man ikke får taget ordentligt fat på moderniseringen, så vil vi ikke kunne støtte et kompromis.

I anledning af, at Morten Messerschmidt bad hende tage stilling til detaljer i forslaget, gentog hun, at hun bad om et mandat, der giver hende mulighed for at kunne agere i situationen – også med den mulighed, at vi ender med at stemme imod. I øvrigt fortalte fødevareministeren, at hun på det sidste rådsmøde havde citeret fra topmødeerklæringen: "Det Europæiske Råd hilser det velkomment, at Kommissionen agter at foreslå nogle kortsigtede foranstaltninger, der har til formål at støtte den langsigtede omstrukturingsproces i fiskerisektoren."

I svaret til Anne Grete Holmsgaard pointerede fødevareministeren, at det er vigtigt, at der er midler til ophugning og energibesparende foranstaltninger, f.eks. investeringer i mindre energikrævende motorer, hvilket er fremadrettet. Altså en omprioritering af midlerne i fiskerifonden, men ikke andet end det.

Fødevareministeren mente, det meste af det, Bjarne Laustsen rejste, falder uden for det, man skal diskutere på rådsmødet.

De 2½ havdage var et kompromis, idet bl.a. Sverige oprindeligt foreslog et fuldstændigt stop for torskefiskeriet i visse områder. Hun gik ud fra, at Bjarne Laustsen var enig i, at vi bliver nødt til at tage de initiativer, der skal til for at få torskebestanden op at stå igen i Kattegat. Hvis Læsøfiskerne kan dokumentere, at de kan fange jomfruhammere uden at få torsk med som bifangst, kan de undgå at blive omfattet af 2½ dages reglen, men det kan de ikke.

Højere priser indgår i det, man kalder "added value".

Regeringen har ikke taget stilling til det danske bidrag til fonden de kommende år.

Problemet med spørgelseskibene arbejder vi på at få løst, men fødevareministeren mente, nogle fiskere stadig væk ville fastholde deres skibe.

Hele diskussionen om et miljømæssigt bæredygtigt fiskeri vil indgå i det, vi vil komme frem med fra dansk side. Vi oplever, at der fortsat er problemer med kontrollen. Her troede fødevareministeren vi skulle gå efter selektive fangstredskaber og et samarbejde om sporbarhed og dokumentation. I den forbindelse nævnte hun de forsøg med discard, der er sat i gang for at gøre os klogere.

Anne Grete Holmsgaard syntes stadig, forhandlingsoplægget var for rummeligt. Hun mente, vi måtte sige nej til statsstøtte, og vi måtte sige nej til flere midler til fiskerifonden.

Bjarne Laustsen spurgte, om det er den samme fond, man taler om. Han talte om den fond, hvor Danmark afsætter 50 pct., mens EU yder 50 pct.

Problemet med de stigende brændstofpriser løses ikke bare ved en strukturomlægning. Den stigning må erhvervet indrette sig på. Hvis regeringen vil sige, at den går imod øget statsstøtte, ville forhandlingsoplægget være langt bedre. Man bør også skrive noget om bæredygtighed, og at der skal være overensstemmelse mellem de antal fartøjer, der er, og så det fisketryk, der kan tåles.

Bente Dahl syntes stadig væk, forhandlingsoplægget var uklart. Hun kunne ikke se, at fiskerne var hårdere ramt end så mange andre brancher. Hun syntes, det var vigtigt at præcisere, at vi skal væk fra statsstøtte og over til bæredygtighed. Som forhandlingsoplægget er formuleret nu, kan Det Radikale Venstre ikke støtte det.

Morten Messerschmidt syntes, det lød godt, når fødevareministeren sagde, hun var særdeles kritisk over for statsstøtte og over for tilførsel af nye midler. Hvorfor skriver man så ikke bare det i de papirer, Europaudvalget får forud for mødet?

Idet han gik ud fra, at det stod til troende, hvad fødevareministeren havde sagt på mødet, syntes han, forhandlingsoplægget så positivt ud.

Fødevareministeren mente, alle i realiteten var enige. Hun ville meget gerne sige noget om bæredygtighed, og at hun var imod statsstøtte. Det mente hun også var med i oplægget, men hun ville godt forstærke disse udsagn. I øvrigt gjorde hun opmærksom på, at statsstøtte ikke indgår i pakken som sådan, idet det faktisk er Kommissionen, der har kompetence til at træffe afgørelse om statsstøtte. Fødevareministeren ville også sige nej til yderligere penge til fiskerifonden, men sige, at man skal holde sig inden for de eksisterende rammer.

I svaret til Bjarne Laustsen bekræftede fødevareministeren, at det var den samme fond, de talte om. Den har blot fået navneforandring fra FIUF til EFF.

Svend Auken sagde, at det selvfølgelig er lidt utilfredsstillende for udvalget, at et af de vigtigste spørgsmål, nemlig statsstøtten, kan Kommissionen bare selv afgøre, uden at ministrene kommer ind i billedet. Der er en masse bolde i spil, og han var faktisk enig med fødevareministeren i, at hun må have lov til at deltage i forhandlingerne dernede. Han mente godt, det kunne være fremgået af det samlede notat, Europaudvalget havde fået forud for mødet, at vi var kritiske over for en række af elementerne. Men hvis man i øvrigt var enige, hvad fødevareministe-

rens svar i udvalget tydede på, mente han ikke, det skulle føre til, at man ikke kunne samles om forhandlingsoplægget.

Fødevareministeren lovede at stille op over for udvalget, så snart vi får noget mere konkret på bordet. Problemet med det skriftlige oplæg er, at på det tidspunkt, det bliver udarbejdet, har vi ikke de konkrete udspil endnu.

Anne Grete Holmsgaard sagde, at det ville være rart at få noget inden mødet i Rådet den 15. juli. På baggrund af fødevareministerens seneste svar kunne SF godt sige ja til forhandlingsoplægget, idet hun havde forstået, at der ikke kommer yderligere midler til fiskerifonden, og at Danmark går ind for bæredygtighed.

Bjarne Laustsen syntes også, regeringens holdning burde være fremgået tydeligere af det skriftlige oplæg, som var det, Europaudvalget havde at holde sig til, men nu forstod han, at vi ville gå imod øget statsstøtte og gå ind for bæredygtighed.

Bente Dahl spurgte, om fødevareministerens svar skulle forstås sådan, at udvalget får et skriftligt notat inden den 15. juli, hvor der står nej til statsstøtte, nej til udvidede rammer og ja til bæredygtighed.

Fødevareministeren gav tilsagn om at orientere udvalget om, hvad der måtte komme af konkrete udspil op til rådsmødet den 15. juli. Hun havde bedt om mandat til at kunne forhandle på selve mødet netop for at kunne sætte fokus på det fremadrettede og skabe bæredygtighed osv. Som sagt ville hun tage klart afstand fra statsstøtte. Hun kunne ikke på nuværende tidspunkt give den direkte garanti, som Anne Grete Holmsgaard efterlyste, om, at der ikke kommer flere midler til området, men hun ville arbejde imod det og gå ind for, at man bruger de eksisterende midler. Men hvis et kompromis f.eks. indebærer, at Kommissionen undlader at sætte statsstøtten op, kunne det godt være, hun kunne støtte et kompromis, som giver flere midler til området. Det er som nævnt vanskeligt at sige præcist, hvilken balance der vil være i det endelige kompromisforslag. Det var også derfor, hun forbeholdt sig muligheden for at sige nej.

Svend Auken konstaterede, at udvalget er meget skeptisk over for en række af de enkelte elementer, og det er fødevareministeren også. På den anden side må man erkende, at der er tale om en forhandlingssituation, hvor der er ekstremt mange bolde i luften, og hvis fødevareministeren skal kunne agere sammen med 26 kolleger, må hun have et eller andet spillerum. Han forstod, at fødevareministeren ville gøre, hvad hun kunne, for at få fremmet de punkter, som hun var enig med udvalget om. Derfor måtte det i et eller andet omfang være op til fødevareministeren at vurdere, om der var den rigtige balance i det endelige kompromis. Svend Auken tilsluttede sig Morten Messerschmidts kritik af, at det ikke var trukket tilstrækkelig skarpt op i samlenotatet, at vi var kritisk over for adskillige af enkeltelementerne i pakken.

Fødevareministeren sagde, at hun ville tage kritikken af samlenotatet til sig.

Per Clausen opfattede situationen sådan, at der ligger en række dårlige forslag, som fødevareministeren tager klar afstand fra, og så ligger der nogle forslag, som hun ikke tager klar afstand fra, hvortil kommer nogle ret luftige betragtninger om

bæredygtighed osv. Alt i alt mente han derfor ikke, Enhedslisten kunne sige ja til forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg – med alle de præciseringer og kritiske bemærkninger, der var kommet under drøftelsen – idet kun Enhedslisten havde udtalt sig imod det.

10. Forslag til Rådets forordning om indgåelse af en protokol om de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er fastsat i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Mauretanien, for perioden 1. august 2008 - 31. juli 2012

og

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale i form af brevveksling om midlertidig anvendelse af protokollen om de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er fastsat i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Mauretanien, for perioden 1. august 2008 - 31. juli 2012

– *Vedtagelse*

KOM (2008) 0243 og KOM (2008) 0242

Rådsmøde 2883 – bilag 3 (tillæg til samlenotat)

Fødevareministeren nævnte ikke dette punkt.

**Punkt 3. Kommissionens ændringsforslag nr. 5 til EU's budget for 2008
Nyt punkt på rådsmøde (økonomi og finans – budget) den 17. juli 2008,
tidligere forelagt for Folketingets Europaudvalg den 20. juni 2008.**

KOM (2008) 0381

Rådsmøde 2884 – bilag 4 (tillæg til samlenotat)

Punktet henhører under Finansministeriets ressort.

Fødevareministeren: Jeg har tænkt mig at gøre det ganske kort. Jeg forelægger sagen på vegne af finansministeren.

Der er tale om den årligt tilbagevendende tekniske opdatering af budgetteringsforudsætningerne m.v. Jeg vil henvise til samlenotatet.

Jeg har faktisk ikke mere at tilføje. I samlenotatet er det gennemgået, hvad det er for enkeltelementer, der bliver justeret på.

Jeg skal bare sige, at vi fra regeringens side kan støtte det forslag, der ligger.

Morten Messerschmidt oplyste, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte forslaget, ligesom man ikke havde kunnet støtte det oprindelige budgetforslag. Han spurgte, hvordan man kan lave en regnefejl på 800 mio. kr.

Per Clausen kunne ikke tilslutte sig forhandlingsoplægget.

Fødevareministeren indrømmede over for Morten Messerschmidt, at 800 mio. kr. er et stort tal, men der er tale om, at der er sket en række tekniske justeringer, og de er denne gang alle gået i samme retning.

Svend Auken måtte medgive Morten Messerschmidt, at der er tale om et ret stort beløb, og normalt ville en minister ikke slippe så billigt om ved det, hvis der var lavet en tilsvarende regnefejl i forbindelse med finansloven.

Fødevareministeren sagde, at det var fordi det var et så stort beløb, hun havde forelagt sagen for Europaudvalget.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde udtalt sig imod det.